

AFTONBLADET

Textstorlek: **1** **2** **3**

Polisen stoppade antirasisternas demonstration genom att stänga in deltagarna på pendeltågsstationen i Rönninge. Sedan skickades de till Sollentuna och skingrades.

Foto: STEFAN JERREVÅNG

Sveket mot demokratin

Åsa Linderborg:
Mediernas och polisens
tålmod med nazister
framkallar ångestvrål

Den 29 november brann Cyklopen, det fria kulturhuset i Högdalen, ner till grunden. Två dagar senare, i samma område, sattes en lägenhet i brand. Familjen – ett par syndikalister och ett litet barn – räddade sig genom att via balkongen, på tredje våningen, klättra ner till grannen. Samma vecka utsattes två medlemmar av Nätverket mot rasism för grov misshandel när de en eftermiddag delade ut flygblad på Sergels torg.

I samtliga fall misstänker polisen nynazister. Någon annan hotbild finns inte. Bilder på familjen som attackerades har sedan i somras legat på den högerextrema sajten Info -14.

Är nynazistiskt våld mot kulturhusidealister, antirasister och vänsteraktivister (och deras barn) något att skriva om?

Nej, var mediernas första reaktion,

Omkring 700 personer deltog i nazisternas demonstration i Salem i lördags. Under poliseskort marscherade de för att hedra en mördad skinnskalle.

Foto: STEFAN JERREVÅNG

Arkitekten Victor Marx framför kulturhuset Cyklopen – före mordbranden.

Foto: TERJE LINDBLOM

Bloggat om artikeln

Visar inlägg från de 3 högst

vilket bekräftar bilden att det som stör den liberala världsbilden ska tigas ihjäl. Efter några dagar vaknade press och radio – det krävdes visserligen ett extrainsatt seminarium på ABF under rubriken "Har nazisterna duperat media?" där **Mats J Larsson**, nyhetschef på *Dagens Nyheter*, och **Rolf Stengård** på *Dagens eko* ställdes mot väggen – men visst, man rapporterade och kommenterade. Lite grann. *Svenska Dagbladets* ledarsida (6 december) chockade dock oss allihop genom att uppmana sina läsare att sätta in ett bidrag till återuppbyggnaden av Cyklopen (postgirokonto 1607552-5).

Så varför tjata? Räcker det inte nu?

Det beror på vad vi tycker att yttrandefriheten är värd. Somligas väger nämligen tyngre än andras. Det blev särskilt tydligt av medierapporteringen från Salem/Rönninge i lördags. Då gick nynazisterna sin årliga marsch till minne av en skinnskalle som år 2000 mördades i ett ungdomsbråk; en tragedi som sedan dess utnyttjas för att torgföra främlingsfientlighet och vänsterhat.

Som yttrandefrihetsfundamentalist anser jag att nynazisterna har rätt att säga sitt – men de ska inte få göra det oemotsagda.

Polisen hade gett nynazisterna rätt att marschera klockan 17. Nätverket mot rasism hade tillstånd att demonstrera klockan 12–15. Men de cirka 300 antirasister som åkte kommunalt kunde aldrig ta sig till sin mötesplats i Salem centrum, eftersom polisen så snart antirasisterna kom fram låste in dem på pendelstationen. Några hade man gripit redan inne i city, utanför Kafé 44, "i preventivt syfte".

I flera timmar var utgången spärrad av polis, som i stället för att hålla ingångna löften valde att stödda sig, retas och puckla på med batong. Endast den som legitimerade sig fick lämna perrongen, något som strider mot grundlagen.

Till slut tvingade man in demonstranterna i ett pendeltåg, med polisens ord en "rullande arrest", som körde till Sollentuna där de tio om tio släpptes ut. En kvart efter att vagnarna lämnat stationen fick nynazisterna lugnt och fint kliva av sitt pendeltåg i Salem.

Av de två demonstrationer som man gett tillstånd till, eliminerade alltså polisen av egen kraft antirasisternas. De sa att de stoppade vänsterextrema högriskfaktorer, men i själva verket hindrades alla, oavsett vilka de var. Våldsverkarna var för övrigt inte många. (För ett trettiotal vittnesmål, håll utkik efter den vitbok som snart publiceras på www.motkraft.net.)

En av dem som blev instängd på pendelstationen var journalist på reportageuppdrag för *Svenska Dagbladet*. Oturligt för polisen, kunde därför SvD nätpublicera en relativt saklig artikel. Efterhand tog dock polisens perspektiv över. *Dagens Nyheter* valde att ensidigt återge enbart polismaktens händelsebeskrivning. Kvällspressen var inte en tum bättre.

rankade bloggarna

[Åsa Linderborg och nazismen](#)

Från bloggen: **Jinges Web och Fotoblogg**
12 dec 16:45

[Köp den här tjejen en drink, del2](#)

Från bloggen: **Andrea Doria**
12 dec 18:54

[Island - krisens offerö](#)

Från bloggen: **Jordränta**
12 dec 14:03

[Vill du blogga om artikeln?](#) [Visa alla »](#)

Aftonbladet.se ansvarar inte för det som står i bloggarna.

Varför visar medierna och polis svenska nazister ett tålamod, ja rentav en förståelse, som man inte visar dess motståndare? Varför är det just i såna här frågor som journalisternas ambition att granska plötsligt försvinner?

Det finns en allmän sanning som säger att högerextremister och vänsterextremister är lika goda kålsupare och som vägrar göra skillnad mellan dem som använder rasistiskt våld och dem som kämpar emot det. Vi har ju till och med en hel myndighet, Forum för levande historia, som har regeringens uppdrag att ställa västerländska antifascister – med fel partibok – vid samma skampåle som **Hitler** och **Stalin**. Denna myndighet har ännu inte kommenterat hatbrotten i Högdalen. Jag tillåter mig att ha alla känslor i kroppen när det gäller de, ännu få, inom vänstern som tillgriper våld (varav alltså nästan inga befann sig i Salem). Jag ogillar våld i alla dess former men imponeras av att det i alla fall är några som har sån moralisk resning att de är beredda att till och med slåss med fascisterna. Jag vet att de är vansinniga som bara spelar reaktionen i händerna, men den som tror att det enbart är vänsterns fel om demonstrationsfriheten riskerar gå förlorad blundar både för det statliga våldsmonopol som utan orsak stängde in en laglig demonstration på Salems pendelstation och för den högerkampanj som de senaste tjugo åren – långt före Göteborgskravallerna – hetsat mot yttrandefriheten.

Det är omöjligt att försvara dem som med stolta honnörsord slår sönder fönster och bilar – något som alltså inte skedde i lördags – men jag konstaterar att det ofta anses allvarligare att ge sig på privategendom än att döda människor med fel namn eller åsikter. Vänsterns våldsverkare har trots allt aldrig mördat någon. Men det har nynazisterna.

Det fanns en motdemonstration i lördags som polisen inte kunde slå ner. Vänsterpartiets ordförande i Salem, **Pia Ortiz-Venegas**, tog initiativ till Stoppa nazismen – aktivt ickevåld. Jag var där i egenskap av journalist, men kunde inte låta bli att ansluta mig till demonstranterna. Iklädda vita västar höll vi i varsin skylt med olika namn på människor som nynazisterna har mördat: **Björn Söderberg, John Hron, Gerard Gbeyo** ... Vi var tjugo stycken och våra händer räckte inte till; så många har fallit offer för det nazistiska våldet bara de senaste åren.

Vi stod där, helt tysta, när 700 nynazister kom med facklor och främlingsfientliga tal. Trots att vi var så få blev de svårt provocerade. Ett dussintal var beväpnade med kameror och när de såg oss gick de fram och tog närfoto. Att titta in i fotolinsen kändes som att rikta huvudet mot en pistolsmyning.

Polisen hade sagt att de inte tänkte stoppa oss, men heller inte skydda oss om nåt skulle hända. Men det som verkligen skrämde, var att tåget inte bestod av skinnskallar med bombarjackor, utan av helt vanliga människor. De flesta var unga män, men där fanns även äldre kvinnor, barnfamiljer och tonårstjejer. Bara den fördomsfulle säger att de inte visste vad de gjorde.

Med högburna huvuden gick de där under poliseskort, uppvaktade av högerregeringens invandrarfientliga program och flyktingfientliga praktik, och i trygg förvisning om att **Mona Sahlin** aldrig kan vinna en debatt mot **Jimmy Åkesson** så länge hon inte har mer att säga än att **Zlatan** minsann är svensk. Samtidigt som nynazisterna formerade sig i Salem avgick ett fackeltåg på Söder i Stockholm som endast samlade 150 personer. Att socialdemokraterna och facket stod som

medarrangörer betyder ingenting, man skickar ett par funktionärer och tycker att man gjort sitt.

Polisen berömmar sig själva för helgens insatser, men för de som är kämpande demokrater kan Salem bara sammanfattas med ett ångestvrål. Vi är långsamt på väg mot en tysk situation – 1930-tal eller 1970-tal, välj själv – där den statliga våldsapparaten går in med sån kraft att våld föder våld. Där som här var det vänstern som utmålades som ordningsproblemet, av ett etablissemanget som fruktade kommunisterna mer än fascisterna.

När alla "goda" krafter inom det borgerliga etablissemanget håller käft av orsaker de inte vågar redovisa, blir de som försvarar demokratin och människovärdet desto desperatare. Vad betyder det att inte en enda partiledare hittills tagit avstånd från mordbränderna? Och var är de skribenter som det senaste året (se företrädesvis **Dilsa Demirbag-Sten** i *Expressen*) anklagat arbetarrörelsen och vänstern för att vara rasistisk och antisemitisk – var kan jag läsa deras avsky mot de senaste dagarnas attentat?

Dåden i Högdalen är inte orsakade av några enskilda virrhjärnor, som man så gärna vill tro, utan av ett helt samhällssystem. Det tågar fascister på våra gator, men det är inte många som lyssnar efter stöveltrampen. Elden är lös, men få bryr sig om att släcka den.

Är det något att strida och skriva om?

[Åsa Linderborg](#)

Utskriftsdatum: 2008-12-12

Publicerad: 2008-12-12

Webbadress: <http://www.aftonbladet.se/kultur/article3972872.ab>

Tipsa oss!

MMS & SMS: 71000

Mejla: 71000@aftonbladet.se

Ring: 08 - 411 11 11

© Aftonbladet Nya Medier